

Mistä voimme säästää?

Viime aikoina on puhuttu siitä, mistä tulevan hallituksen pitäisi säästää. Tässä minun listani.

Viherhumpppa maksaa miljardeja: ilmastopimekset, rikkidirektiivi ja monet muut meitä kurjistavat pykälät. Suomen päästöt ovat 0,1% maailman päästöistä. Meidän pitää sanoutua yksipuolisesti ilmastopimeksistä irti. Yritysten toimintaedellytyksiä ja kansalaisten elinmahdollisuuksia ei saa hankaloittaa.

Ruotsinkielinen illuusio maksanee toista miljardia euroa vuodessa. Ruotsin pakollinen opiskelu alkaa pian jo kuudennelta luokalta. Suunnan pitäisi olla päinvastainen, eroon pakkoruotsista. Sen ajan voisi käyttää esim. venäjän, saksan, kiinan tai espanjan opiskeluun.

Nettojäsenmaksamme Euroopan unionille nousi viime vuonna noin 1 150 miljoonaa euroon. Suomi ei ole edes hakenut alennusta jäsenmaksuun. Viime vuonna Suomi maksoi esim. Iso-Britannian jäsenmaksuhelpotuksia 136 miljoonaa euroa.

Kehitysapuun uppoaa myös yli miljardi vuodessa. Kannatan kehitysapumallia, joka perustuu kansalaisten ja yritysten vapaaehtoisuuteen varsinkin, koska kehitysavusta haihtuu suuria summia savuna ilmaan, mm. hallintoon Suomessa ja kohdemaissa, korruptioon kohdemaissa ja niin edespäin.

Maahanmuuton kokonaiskustannukset muodostavat miljardiluokan vuosittaisen lisälaskun. Kotouttaminen on epäonnistunut ja sen tuloksista saamme lukea lööpeistä surullisen usein. Maassa maan tavalla tai maasta pois!

Etelä-Euroopan luukurimaiden tukemisen on loputtava. Kreikkaan on syydetty käsittämättömiä summia, ja mitä on tapahtunut? Maa on jatkuvalla kurjistumisen tiellä. Sen sijaan Saksan ja Ranskan pankkiirit voivat myhällä tyytyväisinä, sillä heidän rahansa ovat turvassa. Ja me maksamme. Sinä ja minä.

Meillä ei kerta kaikkiaan ole enää varaa hassata rahaa mihinkään tuottamattomaan toimintaan. Näistä kun säästetään, se hyödyttää suoranaisesti myös julkista sektoria. Suomalaisten oman vyön kiristäminen saa riittää. Jos emme leikkaa näistä, leikkaukset kohdistuvat kantasuomalaisiin.